

Թայ մօտերն շատ կը տեսնուի այս տունկը:

Այս որթերն մնացորդ կերեւին ընտանի որթատունկերուն, որ 150 տարի առաջ կաճէր, որպէս կը պատմեն ոմանք:

1770 թուականներուն Շեռեանայ գլուխ զուտ հայաբնակ էր, Պարսիկը ամբողջովին զերած են որպէս ամբողջ Բագրևանդ: Գերութենէ յետոյ գերեալ ոմանք և այլ տեղերէ գաղթական հայեր շէնցուցած են ութ գիւղ և դարձեալ մի առթիւ Մանազկերտ տարուած են, ուստի ևս երրորդ անգամ իւրեանց հայրենիք դարձած՝ գաղթած են ռուսական հողը և ապա որոնցից յետոյ այնտեղ հինգ գիւղ շէնցուցած են շէյխեր միայն 60—70 տարւոյ չափ: Աւերջին ժամանակներս՝ 1877-ին ձեմալտինցի ցեղի քրդեր կարսից գալով այս տեղ հաստատուեցան, և շէնցուցին քանի աւերակ գիւղեր ևս: Շէյխերու ձեմալտնցոց մէջ մեծամեծ հակառակութիւն սպանութիւն տեղի ունեցաւ երկար միջոց:

Բացի Շէյխերէ և ձեմալտինցիներէ, այս տեղ հաստատուած են թերեքէմէք, որք Զըլտրի կողմից գալով՝ Պէտր. Մօլա-իւսուֆ և Ռամիկան զետեղուած են և կը լինին 40 տան չափ, նաև ձեմալտինցիք որք ևս 120 տան չափ կը լինին, մնացեալներ Շէյխեր են:

Շէյխեր երկու ցեղ են:

1. Շէյխ Աշուրի ցեղ, որք նուիրական են և տարածուած են ամէն գիւղերու մէջ, որպէսզի իսլամական ջերմեռանդութիւնը հաստատուն պահեն, այս Շէյխերու տներն օձախ կասուին, որ կը նշանակէ նուիրական մշտաշէն տուն: Ամէն գիւղացի իւր օձախին ուխտի